

Der er måske ingen dansk digter, der har udtrykt kærlighed bedre end
Viggo Stuckenberg i digtet til Ingeborg, hvor han siger:

og to, som elsker hinanden,
kan læge de ondeste sår -
blot ved at se på hinanden
og glatte hinandens hår!

Så lidt skal der til at betyde så uendelig meget!

Jane og Johannes, I to har giftet jer tidligt! Det er farligt. Det advarer
man mod, fordi man så let kan vokse hver sin vej og komme til at ønske sig
forskellige ting af livet.

I vovede det. Og I var heldige! Det, der var lyserød kærlighed blev ikke til
mørkegrå hverdag. Held alene var det vel ikke. Trods jeres ungdom var I
modne mennesker, der ville, at det her skulle blive godt!

Og det blev det! I bøjede jer mod hinanden, når det skulle være! I lærte
at fire og give efter, når det skulle være. I har også begge to en humoristisk
sans, som er en god ballast i et ægteskab.

Men det store, den dybe kærlighed, det er en gave, I har fået.

En gave, som et frøkorn

i den mørke muld
gemmer skjult en verden
af skønne blomster fuld!
Dette frø er fæstet
dybt i sindet ind.
Kan ej - en gang sået
bare visne hen.

Og løfter I blikket mod evige stjerner
så vid, at skjult i de svimlende dybder
er den, der gav - og vogter og værner
jeres kærlighed.

Tak, Johannes, fordi du er til, og har givet Jane så meget glæde, som et
menneske kan give et andet. Dertil har du et talent for at være far -
også når ungerne blev sat på plads, hvad de jo i grunden godt kunne li'.
Også tak fra mig og Edmund. Vi mødte dig nysgerrigt, med en vis skepsis.
Det er svært at være god nok til en datter, ved du! Men du bestod alle
prøver med et trettental - og vi kom meget hurtigt til at holde meget af dig.
Jeg husker en aften, hvor du næsten i fortvivlelse frygtede resultatet af
en eksamen næste dag på Teknikums fortid. Jeg lå vågen om natten og sagde:
Kære GUd, hjælp Johannes. Han har så meget godt i sig - og han kan klare
meget - bare det her gik godt!

Jeg kan vel som mor ikke rigtig sidde og rose Jane i vilden sky!
Men jeg kan da sige, at Jane har været Johannes en god kone i de første 25 år. Hun har altid kunnet overkomme en hel masse og se ud som om, hun har masser af tid! Selv om hun har 30 gæster, ryger opvasken ind imellem og lige så stille! Trods alt det meget hun har at gøre, er der også tid til alle de sjove ting. Hun har en bunke interesser - lige på nær at bygge gamle biler op fra grunden. For Jane er en bil, noget man kører i, gerne langt og med et landkort og en bog over seværdigheder liggende slået op på skødet.
Ja, der er forresten noget, Jane ikke kan så godt; det er lave sovs. Men pyt! Det kan Johannes! Hun ka' pille kartofler som et lyn - en stor grydefuld, mens Johannes pisker løs.
Se, det er jo nok opskriften på et godt ægteskab: Hun piller, og han pisker.
Hjertelig til lykke til jer to, der både forstår måneskin og knus og sovs og kartofler.
Skål for det hele!